

Si no resen, almenys que riguin

Dij, 24/01/2019 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR / Premià de Dalt) “L’alegria cristiana està acompanyada del sentit de l’humor, tan destacat, per exemple, en sant Tomàs Moro, en Sant Vicenç de Paül o en sant Felip Neri. El mal humor no és un signe de santedat”. Així ho diu el papa **Francesc** en el número 126 de la seva exhortació apostòlica sobre l’alegria de la santedat *Gaudete et Exsultate*. Aquest [document](#) ha estat el tema de la Jornada de Qüestions Pastorals de Castelldeu que organitza des de fa 54 anys el centre sacerdotal Rosselló de l’Opus Dei.

Els dos dies de les [sessions](#) que s’ha fet el 22 i 23 de gener s’ha dedicat a diverses reflexions sobre el sentit d’aquesta alegria que proposa el papa Francesc. Una de les [sessions](#) de dimecres al matí s’ha dedicat a la “Transmissió de l’alegria i bon humor”.

Qui ha parlat més del bon humor ha estat el periodista **Xavier Pérez Esquerdo**, del programa d’humor “La Segona hora” de RAC1. “Aprenquem a riure’ns de nosaltres mateixos, necessitem gent amb *xispa*”, els demanava a una sala plena de mossens. I els convidava a trencar “la imatge de l’Opus com a gent de negre i trista”.

“Feu que els cants siguin més alegres” o “si a missa a algú li sona el mòbil, feu-ne broma enlloc de renyar-los”. I fins i tot a missa a convidant a que la gent rigui: “No sabem si estaran resant, però almenys estaran rient”.

Pérez Esquerdo ha defensat aquesta idea perquè “els cristians hem de ser sembradors de pau i d’alegria”. I perquè l’alegria genera una cadena positiva. Alhora, “l’humor també ajuda a sortir de les situacions complicades que et posa la vida”. Com a exemple, ha explicat que una de les majors recompenses de la seva feina és quan gent amb malalties greus li han dit que quan escolten el programa “el riure els ajuda a oblidar-se del dolor”.

Transmetre alegria amb el voluntariat i el servei

Defensant el poder transformador de l'alegria, també ha ofert el seu testimoni **Josep Masabeu**, president de Braval, entitat socioeducativa del Raval de Barcelona. En aquest cas, l'alegria de donar el temps per als altres.

Masabeu ha insistit en la necessitat de “respondre a la pobresa material i afectiva”. L'experiència al centre del Raval demostra que a les persones ateses “no els estima ni la Generalitat, ni l'Ajuntament, ni la parròquia, ni l'entitat: els estima una persona”. Una dinàmica de voluntariat i alegria que acaba “generant bon rotllo” i “una societat cohesionada”.

També hi ha hagut el testimoni de la transmissió de l'alegria a través del servei amb dues numeraries auxiliars de administració del Col·legi Major Monterols de Barcelona, **Anna Artés** i **Núria Xipell**. Les dues han lamentat que el servei senzill no estigui valorat i que a molta gent els sorprèn que persones amb estudis dediquin la seva vida a un servei administratiu i domèstic. La seva experiència, però, és que “darrera de cada persona hi ha Jesús i servint als qui tens al voltant també estàs servint a Crist”.

Les 54enes Jornades de Qüestions pastorals de Castellaura han [comptat](#) amb la participació de diversos teòlegs i altres testimonis. També hi ha [intervingut](#) el cardenal **Francesco Monterisi**, secretari emèrit de la Congregació dels Bisbes, i ha clausurat la jornada un [col·loqui](#) amb l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, amb qui també s'ha mantingut el bon humor i la complicitat amb els participants. Totes les ponències i taules rodones estan [disponibles](#) a internet.